

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**21-ша Неділя по
П'ятидесятниці: Сила в
стражданнях.**

**Twenty-First Sunday after
Pentecost:
The Power of Suffering!**

**Vingt-et-unième dimanche
après la Pentecôte: La
puissance de la
souffrance!**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

Сьогоднішня Євангелія - Ісусова Притча про багача й Лазаря, яку знаходимо в Євангелії від Св. Апостола і Євангелиста Луки 16:19-31 [вона – Євангелія 22-ої Неділі, а ми читаємо її сьогодні з огляду на [Перескок Євангелії від Луки](#)] - торкає багато справ. А можна зауважити, що всі вони відносяться до питання сили.

Перш за все вона говорить – безпосередньо – про конкретні діла любові та зацікавленості, які повинні проявляти діти Божі, - ми що створені Ним на Його Образ. Саме про це натякає відсутність таких вчинків зі сторони багача, якого нечутливість до страждань інших наче б то довела його до сучасного стану в муках у поза-гробовому житті. Бог дав був йому силу переіменити своє життя примістивши жебрака Лазаря прямо біля його власного дому. Є певна заслуга в тому, що він не був жорстоким до нього. Він бо ж міг би був Лазаря просто прогнати - та цього він не зробив. Він лише не звертав на нього уваги. (Хіба й ми надто часто саме так не робимо, коли зустрічаємось зі стражданнями інших?) Людей треба бачити – кожний і кожна з нас потребує особистої уваги. Бог же знає кожного по імені! Якщо б він лише був звернув увагу на присутність Лазаря, якщо б він тільки був заговорив до нього, то цим був би цей багач наділив його крихіткою своєї сили – і це могло було б спасти того багача від мук.

Притча, яку ми читаємо в сьогоднішній Євангелії також показує, що є сила у стражданнях. Як виглядає, Лазар здобув своє місце на лоні Авраама (це ж символ Раю) не якимись добрими ділами, а просто тим, що він терпеливо переніс свої страждання в цьому світі. Його страждання відкрили йому двері до Раю, якого створив Бог, Який дбає про Своє створіння, Бог співчутливий. Але страждання багача, хоч і наступило воно аж по смерті, як видно, також мало якусь силу. Коли ж бо він усвідомив, що вже немає для нього виходу з того місця мук, то цей чоловік почав думати про інших! Він захотів допомогти своїм братам оминати те місце мук.

Чи можливе таке пробудження доброго характеру після смерті? Це питання – спірне, але деякі Християнські вчителі наче б то згодні з тим, що коли б таке й було можливим, то хіба тільки якщо згадана людина ще перед своєю смертю була вже на дорозі до такого просвічення. Час нашого перебування на землі – вирішальний для накреслення напрямку, куди веде наше життя. Отож надія, яку подає нам Христос, на можливість постійної переміни мало б нас наvertати до Бога зверненням уваги до Його потребуючих на цьому світі – не після нашої смерті, а таки СЬОГОДНІ!

Не ігноруймо силу, яку можуть нам принести страждання, що може нам допомогти осягнути просвічення, яку перетворить наше життя! Кожний з нас має щось таке, що нам важко переносити. Про це треба нам молитися і робити те, що можемо, щоб полегшити свої страждання, а також страждання інших. Та могли б ми мати велику користь і від того, що визнаємо своє страждання, його приймаємо і вчимося від уроків, яких воно нам подає. Наприклад можемо ми визнати те, які ми слабкі та нужденні. А це може допомогти нам підвестися вище нашої холодної самодостатності і звернутися до інших за ту поміч, яку вони б радо подали нам, коли б цьому не перешкоджала думка, що вони цим можуть уразити нашу гідність. Можемо звернутися і ми до інших, у кого є труднощі подібні до наших.

Притча також показує нам, що остаточно все таки буде виправлене. Страждання, яке гідно переносимо, матимуть свої нагороди – а байдужність, на жаль, також матиме свої наслідки. Пробудімось! Навчаймось від Христового уроку замість того, щоб витрачати так багато часу в наріканнях про те, наскільки в світі несправедливості.

Twenty-First Sunday after Pentecost: The Power of Suffering!

Today's Gospel - Jesus' Parable about the rich man and Lazarus found in the Gospel according to St. Luke 16:19-31 [it is the Gospel of the 22nd Sunday, read today due to the [Lukan Jump](#)] - talks about a whole range of subjects. It can be seen that they all deal with power.

First of all it speaks - by implication, rather than directly - about the concrete acts of love and concern that ought to proceed from God's children, whom He has created in His image. This is implied by the lack of

Vingt-et-unième dimanche après la Pentecôte: La puissance de la souffrance!

L'Évangile d'aujourd'hui - la parabole de Jésus sur l'homme riche et Lazare que nous trouvons dans l'Évangile selon Saint Luc 16: 19-31 [c'est en effet l'Évangile du 22e dimanche que nous lisons aujourd'hui en raison de la [La Saut de l'Évangile](#) selon Saint Luc] - parle de toute une gamme de sujets. On peut voir qu'ils se réfèrent tous au sujet de la puissance.

Tout d'abord, par voie de conséquence, plutôt que directement, elle parle des actes

such acts on the part of the rich man, whose insensitivity to the suffering of others seems to have led him to his present state of torment beyond the grave. God had given him the power to change his course by putting the beggar Lazarus beside his very home. To his credit, the rich fellow was not cruel. He could have had Lazarus driven off - he did not. He merely ignored his presence. (Do not we all too often do the same when we see suffering?) People need to be seen - we all need personal attention. God knows each one of us by name! By simply acknowledging Lazarus' presence, by speaking to him, the rich man would have shared some of his power with him and this might have saved that rich man.

The Parable we are reading in today's Gospel also shows that there is power in suffering. Lazarus seems to have gained a place in Abraham's bosom (a symbol of Paradise) not by any good deeds, but simply by the fact that he had patiently borne his suffering in this world. His suffering opened the gates of a Paradise created by a God Who cares, a God of compassion. Yet the rich man's suffering, even though it came after he had died, seems to have had power as well. It was when he realized that there was no way out of torment for himself, that the fellow began to think about others! He wanted to help his brothers avoid coming to this place of torments.

Is such an awakening of character possible after death? That is debatable - but there does seem to be a consensus among some Christian teachers that such a thing could happen only if the person who died was already on the way to such illumination. The time we have on earth is crucial for setting the direction in which we are heading. Thus the hope that Christ gives us of the possibility of continual transformation is intended to make us turn towards God by turning towards His needy ones on this earth, not after we have died, but TODAY!

concrets d'amour et de soin qui doivent procéder à partir des enfants de Dieu, Qui nous a créés selon Son image. Ceci est indiqué par l'absence de tels actes de la part de l'homme riche, dont l'insensibilité à la souffrance d'autrui semble l'avoir conduit à son état actuel de tourment au-delà de la tombe. Dieu lui avait donné le pouvoir de changer son cours en mettant le mendiant Lazare à côté même de sa maison. Ceci parle bien de son honneur que le riche n'était pas cruel. Il aurait pu chasser Lazare - il ne l'a pas fait. Il a simplement ignoré sa présence. (N'en faisons-nous pas ainsi tous trop souvent quand nous voyons la souffrance?) Les gens ont besoin d'être vus - nous avons tous besoin d'attention personnelle. Dieu connaît chacun de nous par son nom! En reconnaissant simplement la présence de Lazare, en lui parlant, l'homme riche aurait pu partager une partie de son pouvoir avec lui et cela pourrait avoir sauvé cet homme riche.

La parabole que nous lisons dans l'Évangile d'aujourd'hui montre aussi qu'il ya une puissance dans la souffrance. Lazare semble avoir gagné une place dans le sein d'Abraham (symbole du Paradis) pas par des bonnes actions, mais simplement par le fait qu'il avait supporté patiemment sa souffrance dans ce monde. Sa souffrance a ouvert les portes d'un Paradis créé par un Dieu qui Se soucie, un Dieu de compassion. Pourtant, la souffrance de l'homme riche, même si elle n'est venue qu'après sa mort, semble avoir eu ce pouvoir aussi. C'était quand il a réalisé qu'il n'y avait pas moyen de sortir de tourment pour lui-même, que le riche a commencé à penser aux autres! Il voulait aider ses frères éviter l'arrivée à ce lieu de tourments.

Est-ce qu'un tel réveil de caractère est vraiment possible après la mort? Cela est discutable - mais il semble y avoir un consensus entre certains enseignants chrétiens qu'une telle chose ne pouvait se produire que si la personne décédée était déjà sur le chemin de cette illumination. Le

Let us not ignore the power of suffering to help us attain the illumination that can transform our lives! Each one of us has something that weighs heavily upon our lives. We ought to pray about such things and do what we can to alleviate our own suffering as well as that of others. But we can also benefit greatly by acknowledging our suffering, by accepting it and by learning the lessons it offers us. For example, we can realize how weak and needy we are. This can help us rise above our cold self-sufficiency and reach out to others for the help they would often be happy to give, were they not troubled by the thought that they might thus hurt our pride. We can also reach out to others who have hardships similar ours.

The Parable also shows us that ultimately everything is set aright. Suffering well-endured has its rewards - and indifference, alas, has its own consequences as well. Let us wake up! Let us learn from Christ's lesson instead of spending a lot of time complaining about things not being fair.

temps que nous avons sur la terre est crucial pour définir la direction dans laquelle nous nous dirigeons. Ainsi, l'espoir que le Christ nous donne de la possibilité d'une transformation continue a l'intention de nous faire tourner vers Dieu en se tournant vers Ses pauvres nécessiteux sur cette terre, pas après que nous sommes morts, mais AUJOURD'HUI!

Ne négligeons pas le pouvoir de la souffrance de nous aider à atteindre l'illumination qui peut transformer nos vies! Chacun de nous a quelque chose qui pèse sur nos vies. Nous devons en prier et faire ce que nous pouvons pour alléger notre propre souffrance, ainsi que celle des autres. Mais nous pouvons aussi bénéficier grandement de reconnaître notre souffrance, en l'acceptant et en tirant les leçons qu'elle nous offre. Par exemple, nous pouvons réaliser à quel point faibles et les nécessiteux que nous sommes. Cela peut aider à nous élever au-dessus de notre autosuffisance froide et tendre la main aux autres pour l'aide qu'ils seraient souvent heureux de donner, s'ils ne soient pas troublés par l'idée qu'ils pourraient ainsi nuire à notre fierté. Nous pouvons aussi aller vers les autres qui ont détresses similaires aux notre.

La parabole nous montre aussi que finalement tout est réglé correctement. La souffrance bien endurée a ses récompenses - et l'indifférence, hélas, a ses propres conséquences. Réveillons-nous! Laissons-nous apprendre de la leçon du Christ au lieu de dépenser beaucoup de temps à se plaindre aux choses qui ne sont pas justes.